

- 4) Onko asetuksen (EU) 2016/161 5 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että viivakoodi, joka sisältää asetuksen (EU) 2016/161 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettun yksilöllisen tunnisteen, on painettava suoraan pakkaukseen, niin että se, että rinnakkaisjakelija kiinnittää yksilöllisen tunnisteen lisäämällä tarran alkuperäiseen ulkopakkaukseen, ei ole yhteensopivaa asetuksen (EU) 2016/161 5 artiklan 3 kohdan kanssa?

(¹) Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY (EYVL 2001, L 311, s. 67).

(²) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY täydentämisestä vahvistamalla ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden pakkauksissa olevia turvaominaisuuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt 2.10.2015 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2016/161 (EUVL 2016, L 32, s. 1).

**Valitus, jonka Liettuan tasavalta on tehnyt 27.3.2020 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-18/19,
Liettua v. komissio, 22.1.2020 antamasta tuomiosta**

(Asia C-153/20 P)

(2020/C 215/28)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Asianosaiset

Valittaja: Liettuan tasavalta (asiamiehet: R. Dzikovič ja K. Dieninis)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Tšekin tasavalta

Vaatimukset

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa Liettua v. komissio (T-19/18) 22.1.2020 antama tuomio, jolla on hylätty Liettuan tasavallan 19.1.2018 nostama kanne, jossa vaadittiin kumoamaan Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 8.11.2017 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/2014, on kumottava
- 2) Unionin tuomioistuimen on palautettava asia unionin yleiseen tuomioistuimeen tai sen on ratkaistava se valitusperusteiden mukaisesti ja annettava lopullinen ratkaisu Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 8.11.2017 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/2014 kumoamisesta
- 3) Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Liettuan tasavalta vetoaa unionin yleisen tuomioistuimen antamasta tuomiosta T-19/18 (jäljempänä valituksenalainen tuomio) tekemänsä valituksensa tueksi seuraaviin perusteisiin:

- 1) Asetuksen N:o 65/2011 (¹) 24 artiklan 1 kohdan virheellinen tulkinta ja perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättäminen, koska unionin yleinen tuomioistuin ei ole valituksenalaisen tuomion 61–80 kohdassa esittämässään näkökohdissa, jotka koskevat *arviointiperusteita, joita on sovellettu määritettäessä sitä, ovatko hakijat PK-yrityksiä*, esittänyt päätöksensä perusteluja selkeästi ja yksiselitteisesti;

- 2) SEUT 256 artiklan 2 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen, koska unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 81–90 kohdassa, siltä osin kuin on kyse *riskialttiiksi luokiteltujen hankkeiden seurannan tehokkuudesta*, omaksunut erilaisen kannan kuin unionin tuomioistuin aiemmissa samankaltaisissa tapauksissa, sekä näytön virheellinen arviointi, koska valituksenalaisen tuomion 88–92 kohdassa tehty tosiseikkojen määrittely on epätarkka;
- 3) Asetuksen N:o 65/2011 26 artiklan virheellinen tulkinta ja selvitysaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla, koska valituksenalaisen tuomion 178–188 kohdassa esitetyt näkökohdat, jotka koskevat *paikalla tehtävien tarkastusten laadun arviointiperusteita*, ovat ristiriitaisia, ja näin ollen niillä laajennetaan perusteettomasti asetuksen N:o 65/2011 26 artiklaa, ja koska unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 181 ja 191 kohdassa arvioinut näyttöä virheellisesti;
- 4) SEUT 263 ja 265 artiklan rikkominen ja näytön virheellinen arviointi, koska unionin yleinen tuomioistuin ei ole valituksenalaisen tuomion 195–212 kohdassa varmistanut sitä, että komission *tiedot hankemenoja koskevien tarkastusten riittämättömyydestä* olivat oikeita, luotettavia ja johdonmukaisia ja näin ollen komission päätöksen laillisuusvalvonta on ollut puutteellinen.

(¹) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteitä koskevien tarkastusmenettelyjen ja täydentävien ehtojen täytäntöönpanon osalta 27.1.2011 annettu komission asetus (EU) N:o 65/2011 (EUVL 2011, L 25, s. 8).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court of the United Kingdom (Yhdistynyt kuningaskunta)
on esittänyt 6.4.2020 – Zipvit Ltd v. Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs**

(Asia C-156/20)

(2020/C 215/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of the United Kingdom

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Zipvit Ltd

Vastapuoli: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Jos i) veroviranomainen, suorittaja ja elinkeinonharjoittaja, joka on verovelvollinen, tulkitsevat virheellisesti unionin arvonlisäverolainsäädäntöä ja pitävät suoritusta, josta kannetaan arvonlisäveroa yleisen verokannan mukaan, arvonlisäverosta vapautettuna, ii) suorittajan ja elinkeinonharjoittajan välisessä sopimuksessa määrättiin, että suorituksen hinta ei sisältänyt arvonlisäveroa ja että jos arvonlisäveroa on maksettava, elinkeinonharjoittaja vastaa siihen liittyvistä kustannuksista, iii) suorittaja ei koskaan vaatinut eikä voi enää vaatia lisäksi maksettavaksi tulevaa arvonlisäveroa elinkeinonharjoittajalta ja jos iv) veroviranomainen ei voi tai ei voi enää (vanhentumisen seurauksena) vaatia suorittajalta arvonlisäveroa, joka olisi pitänyt maksaa, onko arvonlisäverodirektiivillä (¹) sellainen vaikutus, että tosiasiallisesti maksettu hinta koostuu sekä veloittavasta nettomäärästä että siihen lisättävästä arvonlisäverosta, jolloin elinkeinonharjoittaja voi vaatia ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämistä arvonlisäverodirektiivin 168 artiklan a alakohdan nojalla arvonlisäverona, joka on tosiasiallisesti ”maksettu” kyseisestä palvelujen suorituksesta?